

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 22 oktober 2018 uitspraak gedaan inzake het beroep van

....., verder: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de voorzitter van de examencommissie ESL**, namens de decaan van de Erasmus School of Law, hierna: verweerder, waarbij aan appellante een negatief bindend studieadvies is gegeven.

I. Ontstaan en loop van het geding

Namens appellante heeft (gemachtigde) op 25 augustus 2018 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 9 augustus 2018, waarbij aan appellante een negatief bindend studieadvies is gegeven. Het college ontving van verweerder een verweerschrift d.d. 9 oktober 2018.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 22 oktober 2018. Appellante is, zonder haar gemachtigde, ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door, vicevoorzitter van verweerder.

II. Motivering

1. Appellante heeft aan het einde van het studiejaar 2017-2018 22,5 studiepunten behaald aan bachelor-1 vakken. Na het alsnog nakijken van een werkstuk van appellante voor het vak Rechtssociologie kwam zij uit op 30 studiepunten. Hiermee voldoet appellante niet aan de norm van het bindend studieadvies. Deze houdt in dat aan het eind van het eerste jaar van inschrijving alle onderdelen van het onderwijsprogramma van bachelor -1 moeten zijn behaald (60 studiepunten). Aan appellante werd een negatief bsa gegeven. Hiertegen komt zij in beroep.
In haar beroepschrift geeft appellante aan -kort samengevat- dat zij vanwege persoonlijke omstandigheden (bijzondere familieomstandigheden) niet aan de bsa norm heeft kunnen voldoen. Appellante geeft aan dat haar ouders problemen in de relationele sfeer hadden die invloed op haar hadden. Zij zegt daardoor in blok 5 en 6 veel moeite te hebben gehad met studeren. Appellante zegt meerdere malen bij de studieadviseur te zijn geweest maar toen niet over haar persoonlijke omstandigheden te hebben gesproken. Appellante heeft contact gezocht met de universiteitspsycholoog, maar deze heeft zij verder niet geïnformeerd over haar situatie, omdat zij liever niet over haar persoonlijke omstandigheden wilde spreken. In haar beroepschrift heeft zij naar haar mening verteld wat er in haar privésituatie aan de hand is. Op de vraag van

verweerder of appellante alsnog ondersteunend bewijsmateriaal kan aanleveren antwoordt appellante dat zij haar problemen voor zichzelf wil houden.

Voorts betoogt appellante dat zij vanwege het niet nakijken van een werkstuk voor het vak Rechtssociologie, dit vak heeft moeten herkansen. Daardoor heeft appellante naar haar zeggen een mogelijke herkansing van een ander vak gemist. Tot slot voert appellante aan dat zij een financieel belang heeft bij het vervolgen van haar studie.

2. Verweerder merkt op dat van de bijzondere familieomstandigheden relevant ondersteunend bewijs ontbreekt. Ook ontbreekt documentatie van de effecten van de persoonlijke omstandigheden op de studiesituatie. Verweerder houdt vast aan de eis van een deugdelijke onderbouwing van aangevoerde persoonlijke omstandigheden.

Wanneer een student te maken heeft met persoonlijke omstandigheden kunnen deze worden gemeld bij de studieadviseur. Al vanaf het begin van de studie worden studenten hierop gewezen. Met omstandigheden die bij verweerder niet bekend zijn, kan bij het uitbrengen van een bsa geen rekening worden gehouden, aldus verweerder.

Over wat zij met de universiteitspsycholoog heeft besproken is verweerder vanwege de vertrouwelijkheid van deze gesprekken niet op de hoogte. Uit de notities van de studieadviseurs blijkt niet dat appellante melding heeft gemaakt van haar contact met de universiteitspsycholoog.

De keuze voor de herkansing van het vak Rechtssociologie is volgens verweerder geen persoonlijke omstandigheid zoals genoemd in artikel 2.1 van het Uitvoeringsbesluit WHW op grond waarvan het niet-toepassen van de bsa-norm mogelijk is.

Verweerder is van mening dat de studieresultaten van appellante, gezien in samenhang met de aangevoerde persoonlijke omstandigheden, onvoldoende aanleiding geven tot het niet-toepassen van de bsa-norm. Verweerder acht geen causaal verband aanwezig tussen de aangevoerde omstandigheden en de studieresultaten. Verweerder ziet ook geen aanleiding om de hardheidsclausule toe te passen. Wat betreft het aangevoerde financiële belang meent verweerder dat er binnen het kader van het bsa in beginsel geen ruimte bestaat om financiële omstandigheden mee te wegen.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Op grond van artikel 7.8b, derde lid van de WHW kan aan een studieadvies door of namens de decaan van de opleiding een afwijzing worden verbonden, op grond waarvan de student zich niet meer voor dezelfde opleiding kan inschrijven. Een dergelijke afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht wordt voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn gesteld. De bedoelde norm houdt in dat aan het einde van het eerste jaar van inschrijving 60 studiepunten moeten zijn behaald van het cursusjaar B1.

Vaststaat dat appellante aan het eind van studiejaar 2017-2018 niet heeft voldaan aan de voor haar geldende norm van het bindend studieadvies.

Met verweerder stelt het college vast dat er geen documenten zijn aangeleverd waaruit blijkt dat er bijzondere familieomstandigheden hebben gespeeld die tevens een weerslag hebben gehad op de studiesituatie van appellante. Naar het oordeel van het college heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat zij de door appellante aangevoerde persoonlijke omstandigheden, nu appellante daaromtrent geen bewijsstukken heeft aangeleverd, niet heeft kunnen beoordelen en niet heeft kunnen meewegen bij het uitbrengen van het bsa. Naar het oordeel van het college heeft verweerder zich voorts op het standpunt kunnen stellen dat een causaal verband tussen de onvoldoende studieresultaten en de omstandigheden niet vaststaat.

Dat appellante heeft gekozen voor herkansing van het vak Rechtssociologie is niet een persoonlijke omstandigheid op grond waarvan het niet-toepassen van de bsa-norm mogelijk is. Zoals het college al vaker heeft overwogen zijn financiële overwegingen evenmin persoonlijke omstandigheden in de zin van het Uitvoeringsbesluit WHW die een rol zouden moeten spelen bij het uitbrengen van een bsa.

Het college is van oordeel verweerder voldoende heeft beargumenteerd en inzichtelijk heeft gemaakt waarom appellante een negatief bindend studieadvies heeft gekregen en dat niet gesteld kan worden dat verweerder niet in redelijkheid tot een negatief bindend studieadvies heeft kunnen komen. Het beroep is ongegrond.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.